Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	29C/1/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8117200646
Dátum vydania rozhodnutia:	30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Diana Vlčková
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2020:8117200646.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov v spore žalobcov 1./ S. Y., J.. XX.XX.XXXX, G. Š.V. X, XXX XX E. J. Y., 2./ S.. S. Y., V.. X., J.. XX.XX.XXXX, G. Š. X, XXX XX, E. J. Y., právne zastúpených JUDr. Branislavom Kahancom, advokátom so sídlom kancelárie Vajanského 33, 080 01 Prešov, IČO: 42077915, proti žalovanému S.. S. H., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. U., o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaný j e p o v i n n ý do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na vlastné náklady doručiť žalobcom prostredníctvom doporučenej poštovej zásielky písomné ospravedlnenie vlastnoručne podpísané žalovaným v nasledovnom znení:

„Ospravedlňujem sa S. Y., J.. X.XX.XXXX, Š. X, XXXXX E.Š. J. Y. M. S.. S. Y., J..XX.X.XXXX, Š. X, XXXXX E. J. Y. za to, že som neoprávnene zasiahol do ich práva na súkromie tým, že som v období od 14.5.2015 do 21.10.2016 týchto kontaktoval prostredníctvom telefónu, SMS správ a e-mailovej komunikácie, kde som sa vulgárne vyjadroval o Martinovi Tkáčovi a Mgr. Marcele Tkáčovej, zastrašoval ich zverejnením poškodzujúcich informácií, zosmiešňoval ich, čím som negatívne ovplyvnil konsolidáciu ich manželského vzťahu a kvalitu ich rodinného a spoločenského života.„

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Nárok na náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia žalobou doručenou súdu dňa 12.1.2017 upravenou podaním doručeným súdu dňa 27.08.2020 žiadali, aby súd uložil žalovanému povinnosť upustiť do budúcna od akýchkoľvek verejných resp. akejkoľvek verejnosti prístupných prejavov osobnej povahy týkajúcich sa žalobcov, ich súkromia, cti a vážnosti, ako aj povinnosť ospravedlniť sa za neoprávnený zásah do ich práva na ochranu osobnosti napísaním ospravedlňujúceho listu a zároveň žiadali priznať titulom náhrady nemajetkovej ujmy každému sumu 10.000 EUR.

2. Žalobu odôvodnili tým, že v čase manželského zväzku žalobcov sa žalobkyňa v 2.rade na pracovisku zoznámila so žalovaným a ich vzájomný spočiatku kolektívny vzťah prerástol po citovú náklonnosť a po určitú dobu udržiavali mimomanželskú známosť, ktorá mala v konečnom dôsledku aj intímny charakter. Žalovaný ich začal po ukončení mimomanželskej známosti v roku 2013 kontaktovať prostredníctvom SMS správ a e-mailovej komunikácii, pričom ich obsahom bolo zosmiešňovanie, nadávky a vyhrážanie sa verejným ponížením. V septembri roku 2015 žalovaný kontaktoval žalobcu v 1.rade a vyhrážal sa rozhadzovaním letákov s fotkami a komunikáciou medzi žalobkyňou v 2.rade a ním po parkovisku pred obchodným domom Jednota. Napriek pasivite žalobcov, žalovaný neustále vyzváňal, vyhľadával žalobcov, pred bytovým domom na nich vykrikoval, zosmiešňoval ich a urážal. V mesiaci január roku

2016 žalobcovia našli na parkovisku rozhádzané papiere, na ktorých bol popísaný vzťah žalobkyne v 2.rade a žalovaného ako aj osočovanie osoby žalobcu v 1.rade a jeho matky. Dňa 24.02.2016 žalobkyni v 2. rade bola doručená SMS správa s textom: „ Vážená kurva, je čas vyrovnať si účty, máte 5 minút, som dole.“ Pred bytovým domom - trvalým bydliskom žalobcom následne stála manželka žalovaného a hysterický vykrikovala „ Zavolaj tú kurvu nech vyjde von“. Všetkého boli svedkami aj maloleté deti pochádzajúce z manželského zväzku žalobcov, pričom takto manželka žalovaného konala pred trvalým bydliskom žalobcov až do 21 hod.

3. Žalovaný neustále pokračuje v konaní, ktoré v konečnom dôsledku žalobcov spôsobuje psychické utrpenie, v dôsledku čoho boli títo nútení vyhľadať lekárske ošetrenie a takto dochádza k zásahom do ich osobnostných práv. Nadôvažok žalobca v 1.rade má strach, že podozrivý splní svoje hrozby a tomuto ublíži, respektíve ublíži niekomu z rodiny. Uvedená obava pramení predovšetkým z priameho konania žalovaného ako aj SMS správ, ktorými ich neustále kontaktuje a ktorých prepis v prílohe pripájajú. Podľa žalobcov je uvedený stav už neúnosný a v podstate uvedenú situáciu nevedia riešiť. Majú pod vplyvom vulgárnych a ponižujúcich SMS správ zaslaných žalovaný za to, že tento im v podstate zničil rodinný život, znemožnil ich na pracovisku, neustále ich ponižuje, uráža, pričom na tejto skutočnosti nič nemení ani vzťah, ktorý v minulosti so žalovaným žalobkyňa v 2.rade po krátku dobu udržiavala.

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobcami predložené dôkazy sú predmetom prebiehajúceho vyšetrovania, dokazovania a znaleckého skúmania. V uvedenej veci tvrdí, že je nevinný a jeho konanie bolo len nutnou obranou na zabezpečenie obrany a ochrany jeho osobnosti a cti voči konaniu žalobcov, keďže tu zjavne ide o pomstu žalobcu v 1.rade za jeho milenecký vzťah so žalobkyňou v 2.rade s možným majetkovým prospechom, ktorý chce získať od neho.

5. V ďalšom poukázal na prebiehajúce trestné konania, ktoré sú vedené voči nemu pre podozrenie z trestného činu nebezpečného prenasledovania.

6. Súd na základe skutkových tvrdení žalobcov, popretí skutkových tvrdení žalovaného, výsluchom sporových strán, oboznámení súkromnej komunikácie medzi sporovými stranami, rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou 13T/83/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove 19To/19/2019 ako aj ďalším spisovým materiálom zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca bol rozsudkom Okresného súdu v Prešove zo dňa 14.5.2015 pod sp. zn. 4T/149/2014 oslobodený spod obžaloby pre prečin nebezpečného prenasledovania, ktorý mal spáchať tak, že v mesiaci september a október roku 2013 po rozchode s poškodenou Mgr. Marcelou Tkáčovou túto prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby SMS a nevyžiadanými e-mailami kontaktoval, ktorými požadoval vysvetlenie ukončenia vzťahu. Na uvedené nereagovala, na čo reagoval menovaný tak, že prišiel do miesta jej trvalého bydliska, kde už Marcela Takáčová z obavy, že príde do bytu, kde menovaná býva s manželom a ich dvoma deťmi išla k nemu zo strachu do osobného motorového vozidla, ktorým za ňou prišiel, vo vozidle sa jej vyhrážal, že ak sa k nemu nevráti, tak všetko o ich vzťahu povie manželovi, načo poškodená pristúpila a súhlasila s tým, že vo vzťahu bude pokračovať, až do decembra 2013 udržiavala ich sporadický vzťah, kde dňa 30.12.2013 napísala SMS správ s obsahom, že už ho nechce vidieť, ktorou ukončila ich vzťah, na túto správu páchateľ reagoval tak, že Marcelu Tkáčovú čakal pri chirurgickom monobloku a opätovne od nej požadoval vysvetlenie ukončenia ich vzťahu aj nasledujúci deň 31.12.2013 písal Marcele Tkáčovej SMS a volal jej, po tomto období po 15. januári 2014 sa jej začal vyhrážať, že zverejní obsah spoločnej e-mailovej komunikácii a tiež jej začal písať e-maily aj na služobný e-mail, následne v mesiaci marec 2014 a nasledujúce mesiace začal menovaný kontaktovať prostredníctvom elektronickej komunikácie už aj manžela Marcely Tkáčovej aj jej svokru a to s vulgárnym a zosmiešňujúcim obsahom a to preto, že uvedený skutok nie je trestným činom.

8. Podľa žalobcu v 1.rade už 2 týždne po uvedenom rozhodnutí ich opätovne začal žalovaný kontaktovať esemeskami a e-mailami vulgárneho charakteru čoraz horšou a väčšou intenzitou. Následne začal kontaktovať manžela jej sestry ako aj ďalších rodinných príslušníkov s tým, že ich obsah nepozná. Nevie uviesť presne, ale po 1. súdnom rozhodnutí v trestnom konaní našli okolo bytu a na parkovisku rozhádzané papiere, obsahom ktorých bolo zašpinenie celej jeho rodiny ako aj jeho manželky. Neskôr bol kontaktovaný inými ľuďmi s tým, že nejaký tučný pán sa ich pýta na jeho súkromie a osobný život. Uvedená SMS komunikácia prebiehala takmer denno- denne. Niekedy to bolo aj 10 SMS správ za 1 deň. Neskôr prostredníctvom facebookovej komunikácie začal kontaktovať našu dcéru a syna spôsobom

vyjadrenia, že s kým teraz „jebe“ ich matka. Táto komunikácia veľmi vážne narušila nielen ich manželský vzťah, ale aj vzťah s deťmi, keďže po každej SMS komunikácie sa s manželkou hádali čo významným spôsobom zasiahlo aj ich deti, ktorým sa výrazne zhoršil prospech a syn na rok odišiel pracovať do zahraničia. Často v SMS komunikácii opisoval intímny styk spôsobom, ktorý podľa neho hraničí s pornofilmom a chcel rozložiť ich vzťah. Posielal komunikáciu s tým, že zavolá na nich políciu, skopíroval celý obsah trestného konania, výpovede s tým, že susedom dá prihlasovacie údaje, aby si mohli všetko o nich prečítať. Prenieslo sa to aj na jeho pracovný život, keďže žalovaný oznamoval zamestnávateľovi, že nie on prenasleduje ich, ale oni prenasledujú jeho. Sám išiel na firmu a požiadal vedúceho dopravy o výpis z GPS, ktorý odovzdal polícii, z ktorej bolo zistené, že v rozhodnom období vôbec neprechádzal okolo trvalého bydliska žalovaného. Opakovane mu zamestnávateľ oznamoval, že sú kontaktovaný políciou o poskytnutie informácií vo veci trestného konania, čo musel v práci vysvetľovať. S manželkou nechodievajú do spoločnosti s poukazom na to, čo všetko bolo o nich popísané a taktiež to malo za následok narušenie širších rodinných vzťahov.

9. Žalobkyňa v 2.rade uviedla, že v uvedených veciach vypovedala už niekoľko krát. Spolu so žalovaným zlyhali ako manželia čo sa nemalo stať. Neustále ju ubezpečoval, že uvedená záležitosť sa nedotkne ani jednej rodiny. Neskôr začal využívať jej strach a obavy z toho, že sa o tomto zlyhaní dozvie jej rodina po tom čo mu oznámila, že vo vzťahu nechce pokračovať. Po tom ako s ním odmietla komunikovať začala dostávať výhražné e-maily a SMS komunikácie s obsahom, že ju zničí ako aj jej rodinu. Žalovaný napriek právoplatnému odsúdeniu ich naďalej kontaktuje, pričom každá SMS správa je vulgárna, opisuje ich intímny vzťah a spochybňuje jej vzťah k manželovi. Uvedená SMS komunikácia žalovaného veľmi nepriaznivo ovplyvnila ich psychický stav, keďže tento v tejto pokračoval krátko na to ako bol 1. súdnym rozhodnutím v trestnom konaní spod obžaloby oslobodený. Boli nútení navštíviť psychologickú poradňu, keďže uvedená situácia nepriaznivo vplývala nielen na ich manželský život, ale aj na ich vzťah k deťom. Potom ako bolo podané opätovné trestné oznámenie voči žalovanému, pokračovali podania žalovaného trestnými oznámeniami voči manželovi čo malo opätovne za následok nepriaznivý stav ich manželského života tým, že manžel ju obviňoval, že je všetkému na vine. Trestné oznámenia na manžela zo strany žalovaného boli úmyselné tak, aby to zasiahlo celú ich rodinu a boli podávané v mieste ich trvalého bydliska, aby sa s ich obsahom oboznámil čo najväčší počet ľudí. Ich sused našiel leták obsahom ktorého malo byť popísanie jej intímneho vzťahu so žalovaným. Taktiež to ovplyvnilo jej pracovný vzťah s kolegyňami, keďže žalovaný bol jej bývalým kolegom, ktorý vedel realizovať kroky, aby sa informácie o ich intímnom vzťahu rozšírili aj medzi spolupracovníkov. Zároveň sa zmenil aj postoj detí voči nej, ktoré jej dávali za vinu celú vzniknutú situáciu.
10. Žalovaný uviedol, že mal intímny vzťah so žalobkyňou od februára roku 2013 do 31.12.2013. Asi v polovici roku 2013 na tento vzťah cez SMS komunikáciu prišla jeho manželka, ktorá mu dala podmienku, aby tento vzťah ukončil. Tento pretrvával až do konca roka 2013. Potom ako bol v 1. konaní oslobodený spod obžaloby chcel zachrániť svoje manželstvo, nakoľko mali s manželkou malé dieťa. Chcel začať novú etapu - nový život. Napriek tomu, že sa snažil cez celú situáciu preniesť, z každej strany bol konfrontovaný s tým, že je úchylák a že to je on, ktorý žalobcov prenasleduje. Dozvedel sa od svokry žalobkyne, že on im nedá pokoj, že ich neustále obťažuje a prenasleduje. S týmto bola konfrontovaná aj jeho manželka, ktorá sa vždy o niečom dozvedela keď prišiel z práce. Je pravdou, že priznal, že časť SMS komunikácie zasielal, ale nie všetky, ktoré boli predmetom trestného konania. Aj samotný žalobca ho kontaktoval z e-mailovej adresy s komentárom, že pochodí po všetkých jeho susedoch s tým, že aké je úchylné hovädo a tučné prasa. Pokiaľ ide o jeho komunikáciu nikdy iniciatíva nevzišla z jeho strany, ale bola to reakcia na kontaktovanie zo strany žalobcov alebo jeho manželky. Od rozhodnutia súdu sa týmto riadi, žiadnym spôsobom ich nekontaktuje, nekomunikuje s nimi, verbálne, SMS-komunikáciou, ani e-mailami. Práve žalobca kontaktoval jeho kolegu s tým, že má s ním nejaký problém.

11. Rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 07.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.05.2019 pod sp. zn. 9To/19/2019 bol žalovaný uznaný za vinného, že v dobe od 14.05.2015 do 21.10.2016 v Hanušovciach nad Topľou a inde kontaktoval poškodenú Marcelu Tkáčovú a Martina Tkáča tým spôsobom, že z telefónneho čísla XXXXXXXXXX zasielal a zasiela SMS správy na telefónne číslo XXXXXXXXXX, ktorého vlastníkom je poškodený Martin Tkáč, na telefónne číslo Marcely Tkáčová SMS neprichádzajú, nakoľko poškodená ju s ohľadom na predchádzajúce konanie Miroslava Korečka si musela svoje číslo zablokovať, taktiež zasielal poškodeným e-mailové správy a to na e-maily: S..Y..U., ktorý používa poškodená Marcela Tkáčová a S..Y..U., ktorý používa poškodený Martin Tkáč, pričom SMS správy a e-mailové správy poškodeným posiela proti vôli oboch poškodených, kde v SMS správach a e-mailových správach sa vulgárne vyjadruje na poškodených,

zastrašuje ich zverejnením ich osôb poškodzujúcich informácií, zosmiešňuje ich, čím jeho konanie negatívne ovplyvňuje konsolidáciu manželského vzťahu a kvalitu rodinného a spoločenského života, teda iných dlhodobo prenasledoval takým spôsobom, že podstatným spôsobom zhoršil kvalitu ich života tým, že ich kontaktuje prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby proti ich vôli a inak ich obmedzuje v ich obvyklom spôsobe života; tým spáchal prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody na 5 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu osemnástich mesiacov. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.05.2019.

12. Z odôvodnenia uvedených rozhodnutí vyplýva, že bolo nepochybne preukázané, že v rozhodnom období od 14.05.2015 zasielal z telefónneho čísla, kartu s ktorým používal, SMS správy na telefónne číslo žalobcu v 1. rade obsahom, ktorých boli vulgarizmy, posmešné komentáre na žalobcu ako aj komentáre zosmiešňujúce spolužitie žalobcov vrátane komentárov v ktorých poukazoval na jeho milostný pomer so žalobkyňou, vyobrazoval ju ako ženu, ktorá mala mimomanželský pomer nielen s ním, ale aj s inými mužmi, označoval žalobkyňu ako „kurvu“ a žalobcu „kokot, chuj, čurák“ a inými vulgarizmami, vyhrážal sa zverejnením informácií o jeho pomere žalobkyňou s uvádzaním dôsledkov na ich rodinu. Žalovaný sa tohto konania dopúšťal proti ich vôli a toto malo negatívny vplyv na ich rodinný a súkromný život ako aj pracovný život ako aj na konsolidáciu ich manželského života. Zo znaleckého dokazovania realizovaného v priebehu trestného konania vyplynulo, že u žalobkyne sa zistila prítomnosť psychosomatického narušenia, zvýšeného emocionálneho napätia, nadlimitné úzkostné prejavy, symptomaticky významné depresívne ladenia so sprievodnými strachovými reakciami, sociálne stiahnutie sa, znížená až redukovaná schopnosť tešiť sa zo života, pocity ohrozenia, napätia a strachu v súvislosti s budúcnosťou, anticipácia negatívneho a pretrvávania pocitov bezmocnosti, neistoty, ohrozenia, obavy čo sa asi môže stať či prihodiť, čo môže ďalej očakávať po skúsenostiach s konaním bývalého priateľa.

13. U žalobcu bola zistená významná miera emocionálneho rozkolísania až emocionálna labilita s vyšším zástojom napätia v prežívaní, zraniteľnosť a depresívne ladenie. Aktuálne je u neho znížená tolerancia voči stresu s očakávateľnými afektívnymi výbuchmi.

14. Pokiaľ ide o SMS komunikáciu, ktorá bola predmetom uvedeného trestného konania medzi sporovými stranami nebolo sporné, že táto je totožná s prílohami žaloby uvedenými na č. l. 6 až 93.

15. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

16. Podľa § 12 Občianskeho zákonníka (1) Písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.
(2) Privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.
(3) Podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

17. Podľa § 13 Občianskeho zákonníka (1) Fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.
(2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
(3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

18. Podľa § 16 Občianskeho zákonníka kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

19. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladmi úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je skutočnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu a ďalej, že tento zásah bol objektívne spôsobilý privodiť ujmu na právach chránených ustanoveniami § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, pričom musia byť splnené oba tieto predpoklady, aby vznikol právny vzťah, obsahom ktorého je právo fyzickej osoby domáhať sa ochrany a povinnosť subjektu zásahu znášať súdom uloženú sankciu.

20. Občiansky zákonník v ust. § 11, podľa ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy zabezpečuje každej fyzickej osobe širokú ochranu jej osobnosti bez akýchkoľvek obmedzení vyplývajúcich z odlišností daných pôvodom, pohlaví, rasou, náboženstvom, národnosťou, vzdelaním, jazykom či povolaním. Ochranu osobnosti poskytuje tým, že zakotvuje všeobecnú zásadu ochranu osobnosti a že ju ďalej dopĺňa neúplným výpočtom príkladov typických hodnôt osobnosti fyzickej osoby, ktorých sa ochrana týka. Osobnosť fyzickej osoby môže byť vo všeobecnosti dotknutá buď tak, že sa zasiahne len do jednej, jej súčasť tvoriacej hodnoty (napríklad len právo na ochranu mena) alebo tiež tak, že jedným zásahom sa súčasne porušia alebo ohrozia viaceré hodnoty osobnosti (právo na česť a dôstojnosť spolu s právom na ochranu súkromia a osobnej slobody).

21. Prvým zo znakov uvedených vyššie je objektívna spôsobilosť zásahu vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo i len ohrození osobnosti fyzickej osoby. Znak objektívnej spôsobilosti zasiahnuť do chránených osobnostných práv je daný vždy vtedy, ak ide o také konanie, ktorého dôsledky by v rovnakej situácii negatívne pôsobili na každú inú fyzickú osobu ako nebezpečenstvo zníženia jej vážnosti u spoluobčanov a tým aj nebezpečenstvo nepriaznivého ovplyvnenia jej uplatnenia v spoločnosti.

22. Neoprávneným zásahom je zásadne každé nepravdivé tvrdenie alebo obvinenie, ktoré zasahuje práva chránené ust. § 11 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Bez významu je skutočnosť či pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia alebo či išlo iba o nedbanlivé preberanie poznatkov a ich rozširovanie. Neoprávneným zásahom však môže byť aj tvrdenie pravdivé, ktoré sa dotýka intímnej sféry života človeka, lebo tá je rovnako chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka ako 1 z nie menej významných zložiek osobnosti človeka, potrebná pre jeho rozvoj a jeho uplatnenie v spoločnosti. Pritom intímnu sféru netvorí iba intímny život človeka v najužšom slova zmysle, ale tiež život rodinný. Neoprávneným zásahom je teda konanie, ktoré svojím obsahom, formou a cieľom zasahuje do práv chránených ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka a je teda objektívne spôsobilé uvedené chránené práva ohroziť alebo narušiť. Môže byť urobený ústne, písomne alebo aj iným spôsobom, ak je možné zistiť jeho význam a zmysel (S III, str. 172-173).

23. Z rozhodovacej činnosti všeobecných súdov Slovenskej republiky vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že objektívne spôsobilý nie je taký zásah, ku ktorým došlo v neprítomnosti iných osôb, prípadne ak sa nepreukázalo, že by sa tieto výroky dotýkajúce sa osobnosti občana dostali na známosť iným osobám. O objektívnu spôsobilosť vyvolať tieto následky predpokladané ust. § 11 OZ nejde vtedy, ak došlo k zásahu, napríklad pri rozhovore len medzi dvomi osobami, ak sa však dostanú prednesené výroky na verejnosť, alebo ak sa na verejnosť dostať môžu je daná objektívna spôsobilosť tieto následky vyvolať. Teda za nespôsobilý zásah narušiť alebo ohroziť práva na ochranu osobnosti chránené ust. § 11 Občianskeho zákonníka považujú súdy prípady kedy zásah spočíval v tvrdeniach, ktoré boli prednesené, napríklad za takých okolností, za ktorých nehrozilo zverejnenie a nemohlo žiadnym spôsobom dôjsť k zníženiu vážnosti fyzickej osoby, napríklad medzi ostatnými spoluobčanmi (Najvyšší súd Slovenskej republiky 5Cdo/180/2007; Sborník III., Nejvyššího soudu, SEVT, Praha 1980 str.177).

24. Na druhej strane však Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze zo 06.11.2014 pod sp. zn. IIÚS/424/2012 konštatoval, že ust. § 13 ods. 2 už pri demonštratívnom výpočte dôvodov priznania peňažnej satisfakcie uvádza jednak zníženie dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti. Už pri jazykovej analyzácii uvedeného spojenia možno dospieť k záveru, že pojem „dôstojnosť“ sa neviaže so spojením „ v spoločnosti“, s ktorým sa viaže jedine slovo „vážnosť“. Predpokladom priznania peňažného zadosťučinenia je tak najmä situácia, ak zásah do osobnosti bol takej povahy, intenzity alebo takého trvania, že z jeho dôsledku došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby. Potom je irelevantné či k zníženiu

dôstojnosti došlo v spoločnosti alebo inde, podstatné je, že išlo o taký zásah, ktorý podstatne zníži dôstojnosť dotknutej osoby. Povedané jednoduchým príkladom - aj dehonestujúce zaobchádzanie lekára s pacientom v úplnom súkromí ambulancie, ktorého svedkom nebol nikto iný, ani sestra, môže znižovať dôstojnosť pacienta.

25. Je nepochybné, že v rozhodnom období od 14.03.2015 žalovaný zasielal z telefónneho čísla, kartu, s ktorým používal, SMS na telefónne číslo u žalobcu, obsahom ktorých boli vulgarizmy, posmešné komentáre na žalobcu ako aj komentáre zosmiešňujúce spolužitie žalobcov s komentármi, v ktorých poukazoval na jeho milostný pomer so žalobkyňou a túto vyobrazoval ako ženu, ktorá mala mimomanželský pomer nielen s ním, ale aj s inými mužmi. Označoval žalobkyňu ako „kurvu“ a žalobcu „kokot, chuj, čurák“ a inými vulgarizmami, vyhrážal sa zverejnením informácií o jeho pomere so žalobkyňou s uvádzaním dôsledkov na ich rodinu.

26. Do rámca vymedzeného ust. § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka patrí ako integrálna súčasť všeobecného práva na ochranu osobnosti tiež právo na súkromie, ktoré zahŕňa širokú oblasť súkromia fyzickej osoby, najmä jej súkromného života, intímnej a rodinnej sféry, vnútorného myšlienkového a citového života. Súkromie je považované za najvlastnejšiu, najvnútornejšiu a najintímnejšiu sféru človeka. Takto chápané právo na ochranu súkromia bráni osobnosť pred vonkajším neoprávneným zasahovaním, ktoré nepriaznivo ovplyvňuje rozvoj jej fyzickej, ale aj psychickej, morálnej a sociálnej integrity. Vnútorná sféra človeka nie je izolovaná od vonkajšieho sveta, dianie vo vonkajšom svete bezpochyby dopadá aj na vnútro človeka, sféru jeho emócií, myšlienok, predstáv, postojov, názorov a vyvoláva v ňom pozitívne i negatívne reakcie. Negatívny zásah do tejto sféry pôsobí neraz zraňujúco, znevažujúco, človeka zbavuje istoty a spôsobuje mu rozličné ujmy. Potreba diskrétnosti a intimity je univerzálnou vlastnosťou každej ľudskej bytosti. Táto potreba vyžaduje účinnú ochranu, normy občianskeho práva v rámci ochrany osobnosti poskytujú teda ochranu aj takto chápaného súkromia fyzickej osoby (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne 5Co/8/2016 zo dňa 16.11.2016).

27. Posielanie SMS správ a e-mailovej komunikácie s urážlivým, hanlivým obsahom plných vulgarizmov týkajúcich sa intímnej sféry žalobcov nemožno považovať za dovolené konanie. Samotný žalovaný bol v priebehu súdneho konania za uvedenú komunikáciu právoplatným rozhodnutím súdu uznaný za vinného zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody s podmienečným odkladom. Podľa názoru súdu nebolo potrebné podrobne skúmať či uvedené správy obsahujú pravdivé fakty či hodnotiace úsudky vychádzajúcich z pravdivých skutočností, keďže tieto sa dotýkali intímnej sféry žalobcov. Správanie žalovaného možno považovať za formu „stalkingu“, ktorý možno definovať ako zlovoľné, úmyselné a systematické prenasledovanie a obťažovanie inej osoby, ktoré u obeti znižuje kvalitu jej života a ohrozuje bezpečnosť. Je to spôsob správania sa, pri ktorom osoba cíti strach, nervozitu, obťažovanie alebo nebezpečenstvo, ide o prípady, keď je osoba opakovane páchateľom kontaktovaná, tento ju sleduje, posiela jej veci, hovorí s ňou, aj keď ho osoba nechce alebo túto osobu ohrozuje. Takéto správanie môže zahŕňať posielanie správ, e-mailov, obrázkov, opakované telefonáty ako aj iné pokusy o kontaktovanie, obťažovanie alebo zastrašovanie obete. Pre obeť je to vysoko stresujúca situácia, pri ktorej sa kumulujú negatívne pocity nielen zo samotného prenasledovania, straty súkromia, ale aj nepochopenia okolia. V dôsledku toho sa potom objavujú pocity bezmocnosti, seba obviňovania, často sa rozvíjajú psychoreaktívne úzkostno-depresívne stavy alebo psychosomatické poruchy. Stalking má zároveň významný nepriaznivý vplyv aj na sociálny či profesionálny život obete.

28. Pri priznaní niektorej z foriem zadosťučinenia v zmysle ust. § 13 Občianskeho zákonníka je potrebné zvoliť takú jeho formu, ktorá je podľa okolností každého konkrétneho prípadu primeraná a postačujúca na relatívnu sanáciu nemajetkovej ujmy vzniknutej neoprávneným zásahom a ktorá tak súčasne bude aj účinná. Súd pri úvahe o primeranosti požadovanej satisfakcie musí predovšetkým vychádzať tak z celkovej povahy ako aj z jednotlivých okolností konkrétneho prípadu, teda musí prihliadnuť na intenzitu, povahu a spôsob neoprávneného zásahu, na charakter a rozsah zasiahnutej hodnoty osobnosti, na trvanie ako aj na trvanie a šírku vzniknutej nemajetkovej ujmy. Žalobným návrhom sa žalobcovia prvým žalobným petitom voči žalovanému domáhali uloženia povinnosti upustenia do budúcna akýchkoľvek verejných alebo akejkoľvek verejnosti prístupných prejavov osobnej povahy týkajúcich sa žalobcom ich súkromia, cti a vážnosti.

29. Základným predpokladom pre úspešné uplatnenie si nároku na zdržanie sa od neoprávneného zásahu do osobnosti fyzickej osoby je, aby neoprávnený zásah trval poprípade, aby existovalo bezprostredné nebezpečenstvo jeho uskutočnenia či opakovania v budúcnosti. Je nepresné a nesprávne ak výrok rozsudku len všeobecne ukladá žalovanému zdržať sa urážlivých výrokov narušujúcich občiansku česť žalobcu. Aby rozsudok bol vykonateľný, musí byť preto rušivý čin vo výroku presne popísaný. Inak by nebolo možné posúdiť totožnosť skutku. Nestačí, aby zásah bol individualizovaný len v odôvodnení rozhodnutia. Ak nie je žalobný návrh dostatočne určitý, je povinnosťou súdu poučiť strany sporu v tomto smere, aby bol žalobný návrh upresnený (Zborník III str. 205-206).

30. Keďže žalobcovia napriek poučeniu na pojednávaní konanom dňa 9.12.2019 uvedený žalobný návrh neupresnili, súd žalobu v uvedenej časti pre jej neurčitosť zamietol. Okrem iného predmetom v uvedenej časti žalobného návrhu bolo uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa akýkoľvek verejných, resp. akýkoľvek verejnosti prístupných prejavov osobnej povahy týkajúcich sa súkromia, cti a vážnosti žalobcov. Z obsahu súdneho spisu ako aj trestného konania vyplýva, že k neoprávnenému zásahu žalovaným došlo súkromnou komunikáciou medzi sporovými stranami, ktorá nebola zverejnená, respektíve verejnosti prístupná. Žalobcovia iba tvrdili, že ich žalovaný v septembri roku 2015 kontaktoval a vyhrážal sa rozhadzovaním letákov s fotkami a komunikáciou medzi ním a žalobkyňou po parkovisku pred obchodným domom Jednota s tým, že následne pred bytovým domom v januári roku 2016 našli rozhádzané papiere, na ktorých bol opísaný vzťah žalobkyne v 2.rade a žalovaného ako aj osočovanie žalobcu v 1.rade, ktoré však z ich strany preukázané nebolo. Napriek tomu, že súd I. inštancie na pojednávaní konanom dňa 9.12.2019 im poskytol dodatočný priestor na predloženie, resp. označenie dôkazov vrátane upresnenia žalobného návrhu v lehote 1 mesiaca; títo reagovali prostredníctvom právneho zástupcu až na pojednávaní konanom dňa 2.09.2020 s tým, že upúšťajú od všetkých návrhov na doplnenie dokazovania a z ich strany ďalšie návrhy na dokazovanie nie sú. Ďalším predpokladom na vyhovenie žalobnému návrhu v uvedenej časti je skutočnosť, že neoprávnený zásah, doposiaľ trvá. Žalobcovia v 1. a 2. rade vo svojich výpovediach síce tvrdili, že sú naďalej žalovaným kontaktovaný, ale opätovne nepredložili, resp. neoznačili žiaden dôkaz, ktorý by uvedené tvrdenie preukazoval. Z obsahu súdneho spisu tak vyplýva, že žalovaný kontaktoval žalobcov SMS, resp. e-mailovou komunikáciou, obsahom ktorej bolo ich zosmiešňovanie naposledy dňa 21.10.2016, a preto aj z uvedeného dôvodu nie sú splnené zákonné podmienky na vyhovenie žalobného návrhu v uvedenej časti.

31. Vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že protiprávnym konaním žalovaného došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcov, za ktoré bol aj právoplatne odsúdený, preto súd vyhovel žalobe v časti, ktorou sa žalobcovia domáhali morálneho zadosťučinenia formou ospravedlňujúceho listu, ktorého obsah v plnom rozsahu korešponduje s výrokovou časťou odsudzujúceho rozsudku.

32. Žalobcovia zároveň žiadali priznať náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch každému vo výške 10.000 EUR.

33. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému zásahu do práva na česť a dôstojnosť, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby spoločnosti (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 29.6.2011 pod sp. zn. 4Cdo/232/2010).

34. Pri uvedenom nároku však žalobcovia neuviedli v žalobnom návrhu a ani v priebehu celého súdneho konania žiadne skutkové tvrdenia odôvodňujúce priznanie peňažnej satisfakcie teda, že v dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného došlo v značnej miere k zníženiu ich dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti. Žalobcovia iba tvrdili, že konanie žalovaného nepriaznivo ovplyvnilo nielen ich manželský život, ale malo negatívne dôsledky na ich vzťah k maloletým deťom, kedy sa dcére zhoršil prospech a syn mal odísť do zahraničia, ako aj na ich širšie rodinné a pracovné vzťahy. Opätovne musí súd I. inštancie konštatovať, že žalobcovia súdu nepredložili resp. neoznačili dôkazy preukazujúce uvedené tvrdenia, teda neboli zistené žiadne skutkové okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie peňažnej náhrady

nemajetkovej ujmy z dôvodu, že v dôsledku neoprávneného zásahu žalovaného došlo významným spôsobom k zníženiu dôstojnosti, resp. vážnosti žalobcov v spoločnosti, a preto aj v uvedenej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania stranám sporu nepriznal s poukazom na ich čiastočný úspech v spore.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).